

[[Landbrugsministeren.]

rindelige indhold, i kraft, så synes det praktisk at udforme dem som en selvstændig lov. Ligeledes af praktiske grunde foreslås det nu at lade bestemmelserne være gældende i to år.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje landsting.

Wittrup: Som allerede nævnt af den højtærede landbrugsminister har lovforslaget jo fået en noget anden form end tidligere brændselslove, idet dets indhold fremtræder som en ren bemyndigelse for landbrugsministeren til at give regler med hensyn til fremskaffelse af brændselsmaterialer. Dermed slutter lovforslaget, og der er ikke tale om videregående bestemmelser i modsætning til tidligere brændselslove, der havde adskillige andre bestemmelser. Det er blevet nævnt, at der regnes med 4 mill. t tørv og ca. 2 mill. t brunkul. Jeg er ikke sikker på, at det vil lykkes at fremskaffe de 4 mill. t tørv, idet tørveproduktionen i høj grad er afhængig af vejret. Det er muligt, vi kan få en sådan sommer, at det kan lade sig gøre, men det er også muligt, det kan svigte, og så har vi brunkulsproduktionen at falde tilbage på. Jeg tror, det vil være klogt at regne med, at vi må udvide den yderligere i stedet for tørveproduktionen, også af den grund at de fleste af de mindre tørvemoser allerede er tømt, og den del, der er tilbage, indeholder tørv af dårlig kvalitet, som ikke er så vel egnet til brændselsmateriale.

Jeg ser, at det har været nævnt, at der kun var tørv tilbage her i landet til normalt forbrug en halv snes år, og det tror jeg gerne. Den krigstidsperiode, vi har gennemlevet den sidste menneskealder, har tæret så hårdt på vore tørvemoser, at vi må være lidt forsigtige ved bedømmelsen af, hvad vi nu kan få ud af dem af brændselsværdier.

Som allerede sagt er der her tale om en ren bemyndigelseslov. Den højtærede landbrugsminister bemyndiges til at fremme produktionen, og så siges der ikke mere. Der kunne derfor være grund til at spørge om et og andet. Et spørgsmål, som jeg har fremdraget flere gange under tidligere brændselsloves behandling, angår f. eks. de store sandbjerge, der hober sig op i Jylland, når man tager brunkullene op. Brunkullene er jo skabt ved, at de er kommet til at ligge under disse mægtige sandlag, og når de nu graves op, udsætter vi os for

at skulle genopleve en sandflugt som dem, vi tidligere har haft. Det vil derfor være ønskeligt, om man allerede, mens tid er, imødegik denne fare ved en bevoksning af disse sandarealer.

Jeg drog spørgsmålet frem i 1946—47 overfor daværende landbrugsminister Erik Eriksen, som svarede, at spørgsmålet var til forhandling mellem landbrugsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder. Jeg rettede året efter spørgsmålet til daværende landbrugsminister Bording, der oplyste, at han havde bedt hedeselskabet om at fremme disse beplantninger. Nu vil jeg gerne spørge den nuværende højtærede landbrugsminister om, hvorledes det er gået med disse beplantninger, om de er blevet gennemført og i hvilket omfang, da jeg stadigvæk anser faren for sandflugt for at være tilstede, hvis der ikke sker en beplantning.

I de tidligere brændselslove var der også en bestemmelse om en vis afgift til staten pr. ton brunkul. Jeg vil gerne spørge, hvorledes det er gået med disse afgifter; er de anvendt til brunkulsproduktionens fremme, eller hvorledes har man forholdt sig med dem? Da det foreliggende lovforslag intet indeholder om, at en sådan afgift fremtidig skal pålægges, må det jo være overladt til den højtærede landbrugsminister at tage bestemmelse om, hvorledes dette skal ordnes, og jeg vil derfor gerne have at vide, om det er tanken også fremtidig at pålægge producenterne en vis afgift til afholdelse af de udgifter, der fra statens side vil være forbundet med kontrollen og med fremskaffelsesarbejdet.

Da brunkullene som bekendt ligger i Ringkøbing amt — hvor ivoirigt den højtærede landbrugsminister selv bor —, men loven administreres fra København, kan det, at administrationen er så langt fra deres virksomhed, nok volde brunkulsproducenterne lidt vanskeligheder. Ville det ikke være praktisk, om en lille afdeling af denne administration blev forlagt til Ringkøbing amt? Jeg vil spørge den højtærede landbrugsminister, om han kunne tænke sig en sådan foranstaltning til lettelse af administrationen og for at imødekomme producenterne, idet de så hurtigere og nemmere kunne komme i forbindelse med det høje landbrugsministerium. Jeg vil bede den højtærede landbrugsminister om at tænke lidt over dette spørgsmål.

Der er et andet brændselsmateriale her i landet, der ikke er omtalt i dette lovforslag, som kun omtaler brunkul og tørv; det er brænde. Der er nogle, der ligefrem svælger i brænde til deres kaminer og andre fyrings-